

MAFINKA HÍRADÓ

Interjú
Balogh Attila
atyával

Beszámoló a
lelki napokról

„Íme, a szűz méhében
fogan, és fiat szül, és
Immánuelnek fogják
nevezni“ – ami azt
jelenti: Velünk az Isten.
//Máté 1:23//

MAFUNKA
Magyar-Finn Katolikus Egyesület

Betlehem készítés

December 13-án

A szerdai Bibliaóra keretében, különféle nehézségi szinten, különböző anyagokkal.

Az adventi készülődés felkészít a Karácsonyi ünnep örömére.

Helyszín: Szent Mária templom
Mäntytie 2, Helsinki

Interjú Balogh Attila atyával

Homíliájának fő gondolata a szeretet, azon belül is önmagunk szeretete volt. Mit gondol, miért ez jelenti a legnagyobb kihívást sokak számára? Mit javasolna első lépésként a fejlődésben?

Az egyik legfontosabb a Teremtettségünk. Az hogy Isten életbe hívott Bennünket és mi képesek vagyunk ezt felismerni. Amikor ez valami miatt hiányzik akkor nem tudunk önmagunkhoz kapcsolódni, ezáltal nem tudjuk megismerni magunkat (sem). Ha pedig nem ismerjük, akkor szeretni sem tudjuk.

Önmagunk helyes szeretetének egyik legfontosabb része a hála. De nem azért kell hálásnak lennünk, mert csupa jók és értékesek vagyunk, hanem egyszerűen hálásnak lenni hogy vagyunk, létezzünk és hogy ilyenek vagyunk. Isten

jónak teremtett. Itt kapcsolódik össze az Isten és önmagunk helyes szeretete.

Közösségként hogyan segíthetjük egymást ebben?

A közösség jelenléte ebben nagyon fontos. Mert a közösség képes felemelni de képes olykor letaszítani is. Emberi mivoltunk egyik legveszélyesebb része amikor meg akarjuk a másikat érteni. Megérteni, hogy mit miért csinál. Magunkat sem értjük hát még a másikat. Az elfogadás tud nagyon sokat dobni egy közösségen. Az elfogadás hozza magával azt, hogy próbáljuk felfedezni egymás szeretetnyelvét. Mi az amiben én illetve a másik ember érzi hogy szeretve van.

4

Öt szeretetnyelvet ismerünk: dicsérő szavak, testi érintés, szívességek, ajándékozás, minőségi idő. (szerkesztői megjegyzés: az erről szóló könyv megtalálható és kikölcsönözhető a MAFINKA könyvtárából) Jó ha tudjuk magunkról és a közösség tagjairól ki hol tart ebben. Ez persze idővel és a körülmények miatt változhat is.

A közösségi média térnyerésével egyre több fiatal küzd önértékelési nehézségekkel. Keresztény szülőként hogyan segíthetjük a gyermekünket az önelfogadás útján?

Nehéz téma a fiatalok önértékelési kérdése. Állandóan összehasonlítják magukat másokkal. Elvárásoknak próbálnak megfelelni. Ami segíthet az a szolgálat. Ha egy fiataloknak tudunk teret és lelkesedést adni a szolgálathoz akkor szárnyakat kap.

Erősíteni kell hogy a léte fontos elsősorban, nem a cselekedetei. Azaz akkor is bátorítani és szeretni kell, ha hibázik. Még kell adni neki a lehetőséget hogy hibázzon. Őt és nem a cselekedeteit kell elsősorban szeretni.

Az Esztergomi Szeminárium rektoraként mit javasolna azoknak a fiataloknak, akik a papi

hivatást fontolgatják? Honnan ismerhető fel, ha Isten erre hív minket? Hogy látja, milyen kihívásokkal szembesülnek ezek a fiatalok?

Minél inkább éljenek Jézus közelében. Szentségek, közösség, liturgia és a ministrálás. Ha ezekben jól érzik magukat, vannak Istentapasztalataik akkor érdemes ezzel foglalkozni. Fontos lenne egy lelki vezetőt keresni akivel mindezeket át tudják beszélni.

Manapság nagyon sok rossz hír van a papságról. Ahogy Ferenc pápa mondta: a papság olyan mint a repülőgép. Ha rendben végzi a dolgát senki nem beszél róla, de ha lezuhan egy gép óriási hír lesz belőle. Ugyanez van a papsággal kapcsolatban is. Amikor rendben, egyszerűen és hűségesen teszik a dolgukat senki nem beszél róluk, de ha valamelyik pap hűtlenné válik vagy bűnösség nyilvánossá válik rögtön cikkeznek róla.

Akit az Isten hív, ha az Ő közelében van, akkor megérzi ezt a hívást. Sokan érzik, tudják, hogy Isten hívja őket csak nem mernek dönteni. Félnék az elköteleződéstől, úgy érzik hogy miért pont őket hiszen vannak náluk alkalmasabb is. Sokan a környezetük miatt nem vállalják a hivatást. Hány és hány fiatalal találkoztam, akit próbáltak és sikerült is lebeszélni a papi hivatásról. Ők igazából sosem lesznek itt a földön boldogok!

Önben mikor tudatosult, Isten ezen hívása?

A templom volt a második otthonom, nagyon jó közösségbe jártam. Valószínű régóta élt bennem

“Önmagunk
helyes
szeretetének
egyik
legfontosabb
része a hála”

a hivatás csak sosem tudtam igazából dönteni. Félttem az igen kimondásától, alkalmatlannak találtam magamat a papságra. Később rájöttem, hogy maga az Isten tesz alkalmassá engem! Végül egy papszentelésen átélt Isten élmény és önbizalomban való megerősödés az amely segítette kimondani az igent.

Milyen élményekkel gazdagodott Finnországban? Mit üzenne a finnországi magyar közösségnek?

Helsinkiben számomra nagy élmény volt megtapasztalni a közösség összetartozását, hogy

figyelnek egymásra és fontosak egymás számára. Persze a lazac is nagyon jó volt!

Kifejezetten értéknek tartom a katolikus hitben való kitartást. Jó volt megtapasztalni a gyónás és a szentmise utáni vágyat. Ezt mindenképpen őriznék meg. És próbálják megkeresni, felkutatnia azokat a magyar testvéreket, akik kint vannak és talán épp most is közösséget, bázist keresnek.

Ehhez kérem a finnországi magyarok számára az Isten áldását!

Interjú Gorove Lászlóval és Krisztával

Házasság erősítő, megújító lelki napot tartottunk november 11-én. Az alkalmat az Ars-Sacra Alapítvány szervezte meg a Magyar Püspöki Konferencia támogatásával. Hálásan köszönjük a szervezőknek a szervezést, az anyagi támogatást, az önfeláldozói szeretettel készített finom ebédet és a gyermekvigyázók önkéntes, szeretetteljes segítségnyújtását, ami lehetővé tette a kisgyermekes szülőknek is, hogy részt vehessenek a lelkigyakorlaton. A beszámoló elején szeretnénk megosztani azt az interjút, amit a Gorove házaspárral készítettünk.

Hogy jött létre a Családok Jézusban Katolikus közösség?

Kriszta: Úgy jött létre a közösség, hogy mi elkezdtük a jegyesfelkészítést, mikor Lacit felszentelték diakónussá és a jegyesek, akiket felkészítettünk, azt kérdezték, hogy „Miért nem csinálunk egy közösséget?”. Mi meg azt mondtuk, hogy nem akarunk újat létrehozni Magyarországon, mert akkoriban nagyon sok közösség jött létre, ez 93-ban volt. Azonban foglalkoztunk a gondolattal, és a Jóisten ezt úgy rendezte, hogy eljutottunk Németországba a Családok Jézusban közösséghez lelkigyakorlatra az egész családdal, és arról úgy jöttünk vissza,

hogy na ez az a közösség, amit mi is kerestünk, és be szeretnénk lépni. Be is léptünk és nem sokkal utána, pár évre rá megalapítottuk a Családok Jézusban magyarországi ágát ennek a német alapítású közösségnek.

Laci: 2000-ben kezdtük a közösséget 4-5 párral, akik annak idején úgy gondolták, hogy csináljunk valamit együtt. Ez évről-évre fejlődött, és most már több mint 80 pár tagja van a közösségnek Magyarországon.

Milyen elhívást kaptatok a közösség kapcsán az Úrtól?

Kriszta: Alapvető elhívásunk már a házasságkötésünkkel az volt, hogy evangelizálni akarunk és ez leszűkült aztán Laci diakónus szentelése után, illetve mikor elkezdtük a jegyesfelkészítést a házasságok boldoggátételére, a családok evangelizálására és igazából azt próbáljuk hirdetni a világban, hogy van boldog házasság.

Laci: Igazából nem a közösség által kaptuk a hivatást, hanem egy picit mi úgy gondoljuk, hogy a házasság szentségével, illetőleg a diakonátus szentségével kaptuk ezt a hivatást. Ez a hivatás vezetett bennünket a Családok Jézusban közösséghez, amely közösségnek már az alapítói szándéka (ez a német diakónus házaspár, aki

alapította a közösséget) tulajdonképpen ugyanaz a szándék volt, mint a miénk, és ezért illeszkedett ez a hivatásunkba.

Hogy érdemes készülni a házasságra?

Kriszta: El kell jönni hozzánk jegyesbeszélgetésre! A viccet félretéve azt gondoljuk, hogy nagyon fontos lenne minden fiatalnak felkészülni a házasságra, leginkább úgy, hogy a házasságban felmerülő alap problémákat át lehet beszélni. Ma már vannak könyvek, lehetőségek, kurzusok, legalábbis Magyarországon, a plébániákon. Hála Istennek most már nagyon sok mindent szerveznek és ennek egy lehetősége az, amit mi csinálunk, amikor négyesben beszélgetünk ezekről a témákról, irányítottan a házaspárral, a házasságra készülőkkal.

Laci: Én meg általánosságban azt mondanám, hogy egy részt tudatosan kell rá készülni, másrészt időt kell rá szánni, harmadrészt amit a Szentatya a házasságra való felkészüléssel kapcsolatos dokumentumokba, illetőleg a házaspárok katekumenátusa kezdetű buzdításban mondja el, hogy ennek a házasság mindenféle területét föl kell ölelnie. Tehát egy része az, hogy ez egy szentségi házasság és hogy ez mit jelent, de hogy ott legyenek azok a mindennapi, gyakorlati dolgok is, mint a kommunikáció, konfliktuskezelés, szexualitás, anyagi dolgoknak a kezelése és ez az

6

“Heti 1 este, havi 1 hétvége, évi 1 hét és tíz évente 1 év”

egész egy ilyen teljes csomagot adjon.

Kriszta: Érdemes ezt megbeszélni másokkal is. A kurzusokon a kiscsoportos beszélgetéseknek van értéke, amikor személyesen beszélgetünk velük, ott még inkább szó van arról, hogy személyes tapasztalatokról meséljünk.

Szerintetek hogy lehet a jó házasságot fenntartani?

Kriszta: Az egyik legfontosabb az, hogy legyenek rendszeres találkozásai a párnak. A mi üzenetünk az a heti 1 este, havi 1 hétvége, évi 1 hét és tíz évente 1 év. Ez a szlogen, amire törekedni kell és ahol a pár tényleg csak együtt, kettesben próbál megoldani dolgokat, örülni egymásnak, romantikázni.

Laci: Azaz időt kell szánni egymásra, időt kell szánni a kommunikációra, pihenésre és ezen dolgozni kell. Valahol azért az egy nagyon fontos üzenet, hogy ha a cost-benefit-et nézem, akkor a ráfordított energia és a cserébe kapott felszabadultság, szabadság, boldogság miatt megéri. Tehát nem arra kell gondolni, hogy ez valami rettentő nehéz, gályarabság, hanem hogy megéri foglalkozni vele.

Mit tanácsoltok azoknak, akik nem hívő házastárssal élnek együtt?

Laci: Ugyanezt.

Kriszta: Ezt azért lehet csinálni Isten nélkül is. Fel lehet készülni a gyakorlati dolgokból, meg hogy hogy szeretnénk élni, mit szeretnénk csinálni, mit hozunk otthonról. Nagyon fontos

arról beszélni, hogy mit hozunk otthonról. Ez talán az egyik legfontosabb, amikor házasságra készülünk, hogy mindenki nézzen körül a háza táján, hogy milyen örökséget hoz magával. Ennek pozitív és negatív oldalával is.

Laci: Azt gondoljuk egy részt, ha valaki tényleg komolyan gondolja, hogy az életét valakivel le szeretné élni, akkor azért az Isten mellé áll ennek a házasságnak, akkor is, ha az egyikőjük nem hívő. A másik, hogy azok az alapkövek, hogy legyen kommunikáció, legyen közösen eltöltött idő, legyenek közös elfoglaltságok, beszéljük meg a problémákat. Ha valaki ehhez mindig a Szentlelket segítségül tudja hívni, akkor könnyebb, de azért ez működik egy olyan házasságban is, ahol az egyik fél nem hívő. Nekünk volt olyan jegyespárunk, akik végigjárták a jegyesoktatást úgy, hogy még csak nem is volt templomi esküvőjük, de azt gondolták, hogy ezek a dolgok fontosak, ezekről kell hogy beszélgessenek. Ők máig is boldogan együtt vannak és eljárnak bizonyos programjainkra.

Milyen útravalót hoztatok Helsinkibe az itt élő magyar családoknak?

Kriszta: Azt szeretnénk nekik elmondani, hogy van boldog házasság és hogy igenis a Jóisten megáldja a házasságokat. Érdemes tenni azért, hogy a házasság működjön és érdemes összefogni a többi házaspárral, akinek ez fontos érték.

Laci: Ehhez kiválasztottunk 7 olyan területet a házasságban, amik tulajdonképpen konkrét cselekedetekkel, konkrét ötletekkel fejleszthetők és segíthetik őket abban vagy mindannyiunkat, bennünket is, hogy a házasságunk boldog maradjon.

Hogy éreztétek magatokat Finnországban, a Mafinka Egyesület rendezvényein?

Kriszta: Alapvetően nagyon jól, mert az látjuk, hogy itt nagyon kedves emberek laknak, akik próbálnak a víz felszínén maradni egy olyan világban, ahol azért ez nem könnyű, ahol kevés a csónak, kevés a mentőöv és jön a vihar. Tehát ezt látjuk. Azt nagyon jó látni, hogy így összetartotok.

November 10-én Fialatok lelkes estjét szerveztük meg Dr Gorove László és Kriszta vezetésével. Az összejövetelt az Ars-Sacra alapítvány az MKPK és a Mafinka Egyesület támogatta a vendégek meghívásával és finom pizzákkal. Az alkalom elején lehetőség nyílt az ismerkedésre, kötetlen beszélgetésre pizza evés, salátázás közben. Visszajelzések alapján elmondhatjuk, hogy az est jó hangulatban telt, a résztvevők jól érezték magukat:

„Végre le tudtam nyugodni.”

„Tetszett, hogy fel lehetett tenni bármilyen kérdést és jó dolgokról beszélgettünk.”

Jól éreztem magamat. Tetszett, hogy szabad program volt és bárki mondhatott/kérdezhetett bármit, amit szeretett volna. Jó volt, hogy készültek témákkal és kérdésekkel, különben nem indult volna be a beszélgetés.

Az est témája a párválasztás volt. Talán többek számára ez még távoli dolognak tűnt, de igazából már ebben a korban érdemes imádkozni a leendő házastársért, házasságért.

Megkérdeztük a fiatalokat is, mi fogta meg őket a leginkább és milyen gondolatokat őriztek meg a szívükben, esetleg adnának tovább másoknak;

“Azt, hogy priorizálnod kell, hogy mi a fontos neked egy kapcsolatban és azt érdemes tisztázni mielőtt belemész egy kapcsolatba.”

Megmaradt bennem, amit az egyik fiatal mondott: “Kit érdekel, ha hülyének néznek. “ Bíztnék másokat is, hogy ne érdekelje őket, hogy mások mit gondolnak róluk azért, mert keresztények, hanem arra gondoljanak, hogy mi helyes és Isten mit gondol.

Értékes fiataljaink vannak, akik szívesen töltenek együtt időt, Istenről elmélkedve. A fiatalok lelkes estje folytatódik. Legközelebbi találkozó dec. 9-én lesz Zsuzsiéknál. Hálás köszönet a helyszínért, vendéglátásért!

Beszámoló a Házasság erősítő lelki napról

Nagy örömünkre Dr Gorove László és felesége Kriszta elfogadták meghívásunkat és szolgálatkészen jöttek hozzánk, Finnországba, a lelki gyakorlat megtartására. Az igény, az itt élő házaspárokban fogalmazódott meg, hogy a párkapcsolatainkat és a családi életünket megerősítsük hitben járva. A nap programját tette lélekemelővé Tarnóczi Lajos gitár szolgálata, a közös éneklés, dicsőítés. Az alkalom végén közbenjáró imádkozás volt Szentségimádással egybekötve a házasságok megújításáért, maradandó élményeket hagyva a szívünkben, lelkünkben. Ezeket az élményeket szeretnénk megosztani veletek, egyben kedvet adni arra, hogy a jövőben még többen eljőjünk és részt vegyünk a lelki napokon!

A házasság erősítő/ megújító lelki napról a következő gondolatokat viszem magammal:

A kegyelem állapota a Jóistenbe vetett hit által jöhet létre, úgy hogy Az egész életed a gondozásába adod, és a Szűzanya szeplőtlen szívének ajánlod. Ez erősítheti a családi életed megélését feleségeddel, gyerekeiddel, hogy a szent család legyen a példaképetek.

Magunkkal visszük, hogy együtt egymásra folyamatosan időt kell szánni, hogy megosszuk és megbeszéljük a dolgokat. Ha ezt nehéz megvalósítani, akkor kitűzünk egy napot, amikor mindketten barmi van, szabaddá tesszük magunkat, hogy megbeszélhessük a dolgokat.

Bármilyen, a házasságban felmerülő

nehézség esetén legyünk rugalmasak és bátrak az újrakezdéshez.

A házastársak egymás ajándékai minden értelemben. A házasságban egyik leszünk és maradunk, melyre Isten áldását kértük. Jó megújítani a fogadalmunkat, újra és újra behívni Istent a kapcsolatunkba és áldását kérni a házasságunkra, családjunkra. Nem vagyunk tökéletesek, de elég, ha magunkat adjuk ajándékként, a szívünket, a figyelmünket, az életünket.

Szeretném továbbadni a következő üzenetet / megtapasztalást:

Fontos tervezni és bízni az ötletekben, ha megvalósíthatatlan is tűnnek, a végén sikerülni fognak és megvalósíthatók! Együtt, összefogva.

Lemondás és áldozat nélkül nem létezik jó házasság.

Az itt élő családok tartsanak össze jóban, rosszban! Legyél ott, a másik mellett akkor is, amikor szüksége van Rád és az imáidra is!

A közbenjáró ima csodálatos volt. Isten jelenléte megtapasztalható, Ő mindig szól hozzánk. Pont úgy, ahogy szükségünk van rá.

Szeretném megosztani a gondolataimat a házasságról:

Szerintem nagyon fontos önmagunk ismerete és hogy legyünk annak tudatában, mit hoztunk magunkkal a gyerekkori családjunktól és mit szeretnénk továbbadni és mit nem szeretnénk tovább adni a gyermekeinknek. Legyen abban békességünk, hogy attól, hogy nem mindent szeretnénk továbbadni abból, amit gyerekkorunkban kaptunk, attól még szeretjük és tiszteljük a szüleinket. Egyben felelősségteljes döntéseket tudunk hozni arról, hogyan szeretnénk a továbbiakban élni és milyen példát szeretnénk mutatni a gyerekeknek.

Az is nagyon fontos szerintem, hogy a házastársunkkal megtudjuk osztani

őszintén az érzéseinket, örömeinket, gyengeségeinket és merjük mutatni és bevinni a gyerekeinket az érzéseinkbe és a történésekbe, hiszen így értik meg, hogyan kezeljük az érzéseiket saját maguk.

Az édesapának a feleségére úgy kellene néznie, mintha Szűz Máriát látná benne, az édesanyjának a férjére, mintha Szent Józsefet. A szülőknek a gyerekekre úgy kell tekinteniük mintha ő lenne a kis Jézus, akit lelkiismeretesen tanítaniuk kell és egyben tanulniuk tőle!

Az egyik jelenlévő gyönyörű gondolataival záránk a válaszadók hozzászólásait:

Az ilyen lelki napok, szülőknek, jegyeseknek és gyerekeknek olyan, mint a mindennapi falat kenyér vagy egy pohár víz, ami ahhoz szükséges, hogy életben maradjunk.

Készítsünk Adventi-koszorút!

November vége volt már, a falevelek rég lehullottak a fákról. Hideg volt és zúzmara borította be a tájat. Borika kinézett reggel az ablakon és felsóhajtott:

- Mama, olyan sötét van kint. Mikor fog már a hó esni, hogy egy kicsit világosabb legyen?

- Jó, hogy mondod Borikám! Egy kis fényt csalogatunk a szívünkbe, ideje van, hogy Adventi-koszorút készítsünk. – mondta Mama.

- Megint elmegyünk gallyat gyűjteni az erdőbe? – kérdezte Márk. - Én nagyon jól tudok ágakat gyűjteni!

- És vigyünk a mókuskáknak mogyorót! Nagyon éhesek már. – tette hozzá Blanka

- Én aludnék még egy kicsit. - mondta Papa.

10 - Papa, gyere, segíts öltözködni! – rángatta ki apukáját az ágyból Blanka.

A kis család öltözködni kezdett. Kint már hideg volt, így elkellett az overall, kis csizma, sapka és sál is. Szürke felhők voltak az égen, a hóesést jelezték előre. A gyerekek jól emlékeztek, merre vannak a nyírfák az erdőben, a patak partján. Hosszú ágakat kerestek, amiket könnyű koszorúnak fenni.

- Mama, nézd ezeket az ágakat! Ezek jók lesznek? – mutatta Márk nagy örömmel.

- Igen, nagyon ügyes vagy.

- Nézzétek, itt van sok toboz! – szólt papa.

Erre azonban senki sem figyelt, mert mindenki mókust akart etetni. A mókuskák hozzá voltak szokva az emberekhez, nem féltek tőlük. Még az apró kis kezecskékbe is beszaglásztak, kiették a mogyorókat.

A kis csapat vidáman indult haza miután összegyűjtötték az ágakat, tobozokat. Otthon aztán mama megfonta a koszorút, amit együtt díszítettek fel.

- Emlékeztek, milyen színű szalagokat teszünk a koszorúra? – kérdezte Mama.

- Rózsaszínt – vágta rá Blanka. Az a kedvenc színem.

- Igen, az is kell rá, no meg egy másik szín is. A lila.

Papa pedig elmagyarázta a színek jelentését: A lila a bűnbánatot és a megtérést jelképezi, a rózsaszín az örvendezést, az Úrral való találkozás örömét hirdeti.

Mire kész lett az Adventi koszorú, a hó nagy pelyhekben kezdett el hullani a gyermekek örömére.

- Nézd Mama, esik a hó – örvendezett Borika – olyan szép világos lesz este is!

Másnap Advent első várnappja volt, mindenki alig várta már a gyertyagyújtást éneklést. Az első gyertya meggyújtásakor elénekelték az adventi ének első versszakát.

Az első héten a gyerekek jócselekedetekre törekedtek, elpakolták a játékaikat, segítettek sütni, főzni. Azért néha vitatkoztak is és dacoskodtak, hiszen gyermekekből volt ők is, akárcsak te.

- Készítsünk Jézus kis ingét! – javasolta mama. Amikor jók vagytok, akkor az ingecsken egy hajtást felhajtunk, és mire eljön Karácsony az ingecske gyönyörű mintázatú lesz!

- Én megpróbálok jó lenni! – mondta Márk

- No és mit kapunk, ha jók leszünk? – kérdezte a kis Blanka

- Szerintem, Karácsonykor sok, szép ajándék lesz a fa alatt. – jegyezte meg Papa.

- Az angyalok majd segítenek nekünk. – mondta Borika.

A második héten arra figyeltek "hogya rosszaság" milyen módon tud "kitakarodni" a házból. Ezért aztán, ha megbántották egymást próbálták bocsánatot kérni egymástól. Legnehezebben mamának ment ez a feladat, de a gyerekek jó példája, utat

mutatott neki is.

A harmadik héten az örömről volt szó.
Nagy segítség volt ehhez a Láttam
Boldzsárt című ének, amelyben a gyerekek
odaadnak valamit Jézusnak.

- Én odaadom a szívemet! – mondta Márk

- Én pedig a csokimat – hüppögte Blanka

- Jézus, én pedig a kiskabátomat, adom
neked, hogy ne fázzál! – kiáltotta Borika.

- Mama, vegyünk egy fehér virágot, hogy
elvigyük a templomba a Betlehemhez! –
kérte Blankácska.

Az adventi készülődés idejében a
meggyújtott gyertyák száma egyre nőtt,
a negyedik gyertya meggyújtásával még
közelebb kerültünk Karácsonyhoz. A
gyertyák fénye is erősödött, ami mutatta,
hogy egyre jobban közeledik az, Aki igazi
fényt hoz a világba.

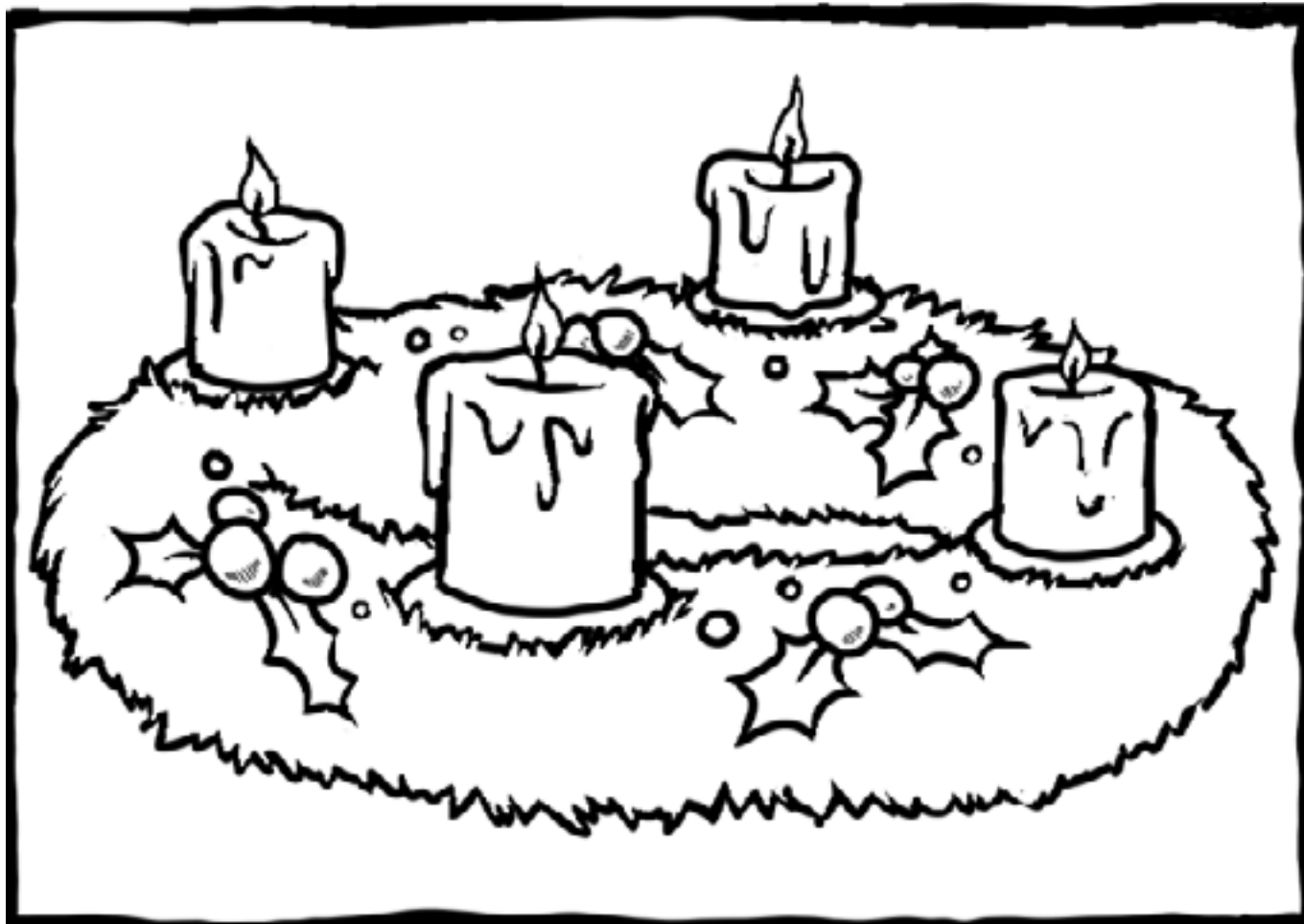
Ég a gyertya ég,
el ne aludjék,
szíveinkből a szeretet
ki ne aludjék

Ég a gyertya ég,
el ne aludjék,
szívünkéből a rosszaság is
kitakarodjék.

Ég a gyertya ég,
nő a fényesség,
sötét Földhöz a fényesség
egyre közelebb.

Ég a gyertya ég,
az adventi négy,
azt lobogják, azt hirdetik:
Jézus üdvözlégy!

Kifestő gyerekeknek

2023 - 2024

Tanév magyar miséi és programjai

Szent Henrik templom

Pyhän Henrikin aukio 1 A, Helsinki

December 16.

Magyar szentmise

Szent Mária templom

Mäntytie 2, Helsinki

December 13.

Betlehem készítés

Minden szerdán
17:30 - tól

Családos bibliaóra

Lelkes foglalkozásokat tartunk kicsiknek, nagyoknak és felnőtteknek egy időben, egy helyen. Míg a gyermekek játszanak, énekelnek, addig a fiatalok drámai foglalkozásokon keresztül kerülhetnek közelebb istenhez, a felnőttek pedig együtt olvashatják a bibliát és annak szépségéről beszélhetnek, imádkozhatnak. Gyertek éljük meg hitünket együtt, egymást segítve!

Egyéb helyszín

December 9.

Fiatalok lelkes estje

Támogatnál bennünket?

Számlaszámunk: FI 6715 4430 0025 1780

Név: Mafinka ry

Mobilepay: +358 40 444 8379